

B Beck Tamás 1929-ben Budapesten született. A budapesti Piarista Gimnáziumban 1947-ben érettségizett, majd 1948-ban a Magyar Kender-, Len- és Jutaiparnál kezdett dolgozni. Munka mellett a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett. Tanulmányait azonban nem csak ezen az egyetemen folytatta: ösztöndíjasként 1950/51-ben a prágai műegyetemen, és később, 1971/72-ben az USA-ban, a Princetoni Egyetemen is tanult. Ezenkívül közgazdasági végzettséggel is rendelkezik.

1952-ben a Könnyűipari Minisztériumba került csoportvezetőnek, majd a műszaki osztály helyettes vezetője lett. 1963-ban az akkor – négy korábbi vállalat összevonásával – alakult Szegedi Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat igazgató-főmérnökének nevezték ki, ebben a minőségben 1970-ig dolgozott. Innen a Könnyűipari Szervezési Intézetbe került műszaki igazgatónak, de 1973-ban ismét termelő vállalathoz ment dolgozni: a BUDAFLAX Lenfonó- és Szövőipari Vállalat vezérigazgatói tisztét bízták rá.

A BUDAFLAX Beck Tamás vezetése alatt kimagasló eredményeket ért el. A közel hatezer embert foglalkoztató nagyvállalat a lentermesztéstől kezdve a kész szövetek konfekcionálásáig, illetve a pozdorjabútorlapok gyártásáig és értékesítéséig terjedő tevékenységet folytatott.

BECK TAMÁS

Óriási beruházásokat eszközöltek a leniparban, irányították a Rostlentermesztési Rendszer munkáját, számos új technológiát honosítottak meg és kiterjedt gyártmányfejlesztési tevékenységet folytattak.

Meghonosították Magyarországon a farmerszövet-gyártást, amit a brit Lee Cooper céggel kötött megállapodás alapján annak védjegyével ellátva exportálhattak is. Közös kutatás-fejlesztési munkát folytattak egy neves francia gépgyárral a gerebenezés nélküli szálfonalgártás hazai megvalósítására, ill. egy holland kutatóintézettel a korszerű lenrostkikészítés és az orsó nélküli, ragasztásos fonalképzési technológia bevezetésére. A ruházati célú és a lakástextil-szövetek mellett igen jelentős volt a műszakitextil-gyártásuk is: különféle szűrők, vitorlavásznak, ponyvaszövetek, napellenzők, sátor-

BECK TAMÁS

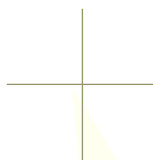
szövetek, hajlékony tartályok, poliuretán- és gumibetétes tömlők készültek a vállalat gyáraiban. Túra- és lakósátrak gyártására Tabon egy külön gyárat is létrehozta.

Beck Tamás 1988-ig állt a vállalat élén. Ekkor kereskedelmi miniszternek nevezték ki és ezt a pozíciót töltötte be 1990-ig, amikor is nyugdíjba vonult.

Vállalatvezetői és iparszervezői munkássága mellett tudományos munkát is végzett. Vezetésével dolgozták ki hazánkban a II. világháború után a lenkócok fésülésének technológiáját és 1967-ben a kelet-európai országok között elsőként vállalatánál alkalmazták először a polietilénfólia-szalagok gyártását. Ez utóbbi később egy egész iparág kialakulásához vezetett. Ugyancsak az általa vezetett gyárban valósították meg a szintetikus szálakkal kevert ponyvaszövetek rétegező kenési eljárását. Kezdeményezésére alakult meg 1976–77-ben a Rostlentermesztési Rendszer és az ehhez kapcsolódó Rostlentermesztési Kutatóállomás.

Tudományos munkásságának részét képezi az a több mint húsz szakkönyv és tankönyv, aminek szerzője vagy társszerzője volt, és az a számtalan szakcikk, tanulmány, amely magyar és külföldi tudományos és szakfolyóiratok hasábjain jelent meg.

Mindemellett oktatói munkát is végzett: a Könnyűipari Műszaki Főiskola címzetes főiskolai tanáraként.

1975-től a Magyar Tudományos Akadémia Ipargazdasági Bizottságának, valamint Szál- és Rosttechnológiai Bizottságának volt tagja, dolgozott szakértőként az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságban.

Beck Tamás munkásságát a szorosan vett textiliparon kívül is elismerték. Elnyerte a Magyar Kereskedelmi Kamara elnöki tisztét, amit 1982 és 1988 között töltött be. 1992-től a Magyar Mérnökök és Építészek Világszövetsége Magyar Egyesületének elnöke, a Magyarországi Dél-Afrikai Egyesület elnöke, a Magyar Környezetvédelmi Egyesület elnökségi tagja. Számos kitüntetés tulajdonosa, többek között 1980-ban megkapta az Eötvös Loránd Díjat, 1985-ben az Állami Díjat és 1990-ben elnyerte az Osztrák Nagy Arany Érdemrendet a Csillaggal.

A TMTE-nek 1948 óta tagja, egyike az alapítóknak. Vállalt szerepet az egyesület elnökségében és több bizottságában. Évtizedeken át volt szerkesztője a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület által kiadott Len-, Kender- és Vegyiszálipari Műszaki Tájékoztatónak és tagja volt az ugyancsak TMTE kiadású Ipargazdasági Szemle szerkesztőbizottságának. Nagyszámú előadást tartott magyar és nemzetközi kongresszusokon, konferenciákon. Egyesületi munkáját is több kitüntetéssel honorálták.